

Arrest

**nr. 351 855 van 24 augustus 2026
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. FARID
Jan Van Rijswijcklaan 279-281/25
2020 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 11 augustus 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2025.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, *loco* advocaat Z. FARID.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, heeft volgens zijn verklaringen in de zomer van 2021 Marokko verlaten. Hij verbleef eerst een tijdje in Spanje volgens zijn verklaringen, en vervolgens reisde hij heen en weer tussen België en Spanje.

Na jarenlang illegaal verblijf in België, waarbij verzoeker onder andere verschillende bevelen om het Belgische grondgebied te verlaten naast zich neerlegde alsook een inreisverbod, meerdere strafbare feiten pleegde waarvoor hij verschillende keren werd veroordeeld en hij in verschillende Belgische gevangenissen verbleef, verzocht verzoeker een eerste keer om internationale bescherming in België op 10 april 2026. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen weigerde hem internationale bescherming en verklaarde zijn beschermingsverzoek kennelijk ongegrond bij beslissing van 5 mei 2026. Verzoeker ging niet in beroep tegen die beslissing.

Nadat op 17 juni 2026 en op 25 juli 2026 een repatriërvlucht wordt voorzien naar Marokko, dient verzoeker op 24 juli 2026 huidig volgend (tweede) verzoek om internationale bescherming in.

Bij beslissing van 6 augustus 2026 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dit volgend verzoek niet-ontvankelijk. Dit is de thans bestreden beslissing die diezelfde dag aan verzoeker per drager ter kennis wordt gebracht in het gesloten Centrum van Merksplas, plaats waar hij administratiefrechtelijk wordt vastgehouden.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Boek 3 van de RvV-wet regelt het taalgebruik, zoals hoger al werd opgemerkt.

Onder titel 1 - *Taal waarin de beroepen beslecht worden*, bepaalt artikel 3.1. van de RvV-wet de taal van de procedure.

Artikel 3.1., § 1 van de RvV-wet luidt: *“De Raad behandelt de beroepen in de taal van de bestreden beslissing.”*

In casu is de bestreden beslissing in het Nederlands opgesteld. Bijgevolg wordt het beroep in het Nederlands behandeld.

2.2. Onder titel 2 - *Taalgebruik door de partijen*, bepaalt artikel 3.4. van de RvV-wet de taal van de akten en de stukken.

Overeenkomstig artikel 3.4., § 2, eerste lid van de RvV-wet dient *“Op straffe van onontvankelijkheid (...) de vreemdeling bedoeld in artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 zijn verzoekschrift in in de taal van de bestreden beslissing.”*

2.3. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt duidelijk dat de taal waarin het volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker werd onderzocht en behandeld het Nederlands is en dat de bestreden beslissing in het Nederlands werd opgesteld.

In dit verband wordt gewezen op artikel 51/4, § 2, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), dat luidt: *“In afwijking van voorgaande leden en onverminderd de mogelijkheid voor de minister of zijn gemachtigde om de taal van het onderzoek te bepalen in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties, wordt een volgend verzoek om internationale bescherming, ingediend overeenkomstig artikel 51/8, onderzocht in de taal waarin het vorig verzoek om internationale bescherming werd onderzocht.”* Aldus betreft het hier een correcte toepassing van die bepaling.

Aangezien het verzoekschrift, getiteld *“REQUÊTE EN RÉFORMATION OU EN ANNULATION CONTRE UNE DÉCISION D'IRRECEVABILITÉ D'UNE DEMANDE ULTÉRIEURE DE PROTECTION INTERNATIONALE PROCÉDURE PUREMENT ÉCRITE - DEMANDE DE MESURE PROVISOIRE”*, is opgesteld in het Frans, is het beroep niet-ontvankelijk met toepassing van artikel 3.4., § 2, eerste lid van de RvV-wet.

Ter terechtzitting op dit alles gewezen, stelt verzoeker zich hierbij niet neer te leggen daar hij Frans spreekt en tot nu toe elke procedure in het Frans gevoerd heeft. Verzoeker betoogt dat hem hierdoor de toegang tot internationale bescherming belemmerd wordt. Met zijn betoog gaat verzoeker voorbij aan het gegeven dat hij op 10 april 2026 bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming niet voor het Frans of het Nederlands gekozen heeft, doch om de bijstand van een tolk gevraagd heeft. Ook bij zijn tweede verzoek om internationale bescherming, ingediend op 24 juli 2026, heeft verzoeker om een tolk gevraagd. Overeenkomstig artikel 51/4, §2, derde lid van de Vreemdelingenwet werd de taal van het onderzoek bepaald door de minister, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties en zo werd *in casu* bij het eerste verzoek om internationale bescherming voor het Nederlands gekozen. Gelet hierop diende ook in het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming het onderzoek in het Nederlands te gebeuren, en diende verzoeker aldus zijn verzoekschrift in het Nederlands in te dienen zoals hoger uiteengezet. Wat betreft het gestelde dat dit alles een belemmering vormt voor verzoekers recht op toegang tot de rechter, merkt de Raad op dat dit neerkomt op wetskritiek waarvoor de Raad niet bevoegd is.

2.4. Het beroep is, gelet op het voorgaande, onontvankelijk. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij het beroep toch ten gronde behandelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op vierentwintig augustus tweeduizend zesentwintig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter,
S. VANDEVORST,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

S. VANDEVORST	M. RYCKASEYS
---------------	--------------